

Ihmisten kalastajat

Matt. 4:18-25

18. Kulkiessaan Galileanjärven rantaa Jeesus näki kaksi veljestä: Simonin, jota kutsuttiin Pietariksi, ja hänen veljensä Andreaksen. He olivat järvellä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia.

19. Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia."

20. He jättivät heti verkot ja seurasivat häntä.

21. Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki toiset kaksi veljestä: Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä Johanneksen. He olivat veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa kunnostamassa verkkojaan. Hän kutsui heidätkin.

22. Niin he jättivät heti veneen ja isänsä ja seurasivat Jeesusta.

23. Jeesus kulki kaikkialla Galileassa. Hän opetti synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja, joita kansassa oli.

24. Hänen maineensa levisi koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki sairast - monenlaisten tautien ja kipujen vaivaamat, pahojen henkien riivaamat, kuunvaihetautiset ja halvaantuneet - ja hän paransi heidät.

25. Ja suuret kansanjoukot Galileasta, Dekapoliista, Jerusalemita, Juudeasta ja Jordanin toiselta puolelta seurasivat häntä.

Ketä varten elät?

Yhä kasvava on niiden ihmisten määrä, jotka eivät kykene vastaamaan kysymykseen, mitä varten elän? Moni elää vuosikymmeniäkin ilman vastausta tähän kysymykseen täyttämällä aikansa työllä, toiminnalla ja viihteellä. Mutta työttömyys ja sitä seuraava tarpeettomuuden tunto samoin kuin aktiivisesta työelämästä eläkkeelle siirtyminen tai sairastuminen voi tuoda tämän kysymyksen kipeällä tavalla tietoisuuteen.

Tarkkaan ottaen kysymys, mitä varten elän, on kuitenkin väärä kysymys, eikä väärin asetettuihin kysymyksiin ole oikeita vastauksia. Kysymyksen virheellisyys liittyy siihen, että ihminen ei syvimmissä merkityksessä elä ollenkaan, ellei hän ole päässyt Jumalan henkilökohtaiseen tuntemiseen Jeesuksen kautta. Ilman Jeesusta olet kylä olemassa, mutta sinulta puuttuu hengellinen elämä eli varsinainen elämä.

Jumalan tuntemiseen ja Jeesuksen yhteyteen voit päästä siten, että avaat sydämesi Jeesuksen puheelle, kun Hän omassatunnossasi nuhtelee sinua pahoista teoistasi, kateudestasi, ylpeydestäsi, itsekkyydestäsi, himoistasi ja laiminlyönneistäsi. Kun taiput myöntämään Hänen nuhteensa oikeiksi ja aiheellisiksi, saat pyytää anteeksiantamusta. Saat kaiken anteeksi, mutta et sillä perusteella, että tunnustat ja tuomitset pahuutesi vaan siksi, että Jeesus on sinun puolestasi Golgatan ristillä kärsinyt rangaistuksen, joka syystä sinulle kuuluisi. Jeesus ei vain pyyhi kaikkea mennyttä pois, vaan antaa sinulle kokonaan uuden elämän, joka on iankaikkista luonteeltaan.

Heti kun tämä on tapahtunut, kysymyksesi muuttaakin muotoaan. Et enää kysy, miksi elät, vaan: "Kuka ja millainen oletkaan sinä Jeesus, joka armahdit ja pelastit minut?" Oikea kysymys kuuluu siis: "Kenelle saan elää?" Ratkaisevaa uskaan tulosi jälkeen ei ole myöskään se, mitä elämässäsi teet, vaan ketä saat palvella kaikkein pienimmissäkin asioissa.

Keisarin kättely

Läheinen ystävämme ja työtoverimme Japanissa, lähetysaarnaja Chase oli käynyt kesälomalla kotimaassaan Yhdysvalloissa. Siellä rouva Chase oli vienyt nuorimmat lapsensa eräänä päivänä Disneylandiin. Yllättäen samana päivänä sinne tuli myös Japanin silloinen keisari, joka oli valtiovierailulla maassa. Rouva Chase jäi seuraamaan keisarillisen saattueen kulkua muun yleisön joukkoon. Mutta tunnetusti kohtelias keisari kääntyikin yleisön puoleen, tuli rouva Chasen kohdalle ja alkoi kätellä ihmisiä. Rouva Chase vaihtoi muutaman sanan keisarin kanssa ja sai kuvansa seuraavan päivän lehteen.

Japaniin palattuaan hän ensimmäisessä yhteisessä kokoontumisessaan alkoi kehua kaikille, miten hän oli kätellyt keisaria. Aikani kuunneltuani kateuden "vihreä käärme" nousi sydämeistäni ja menin hänen luokseen ja sanoin: "Jos kättely on jostain noin mahtavaa, niin tässä olisi minun käteni, saat puristaa sitä vielä toistamiseen." Mutta hän ei ollut erityisen innostunut sitä enää kättelemään. Kysymys ei ollutkaan kättelystä, vaan siitä, **ketä** sai kätellä.

Jeesus lupaa: *"Joka antaa teille juodaksenne maljallisen vettä siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille."* (Mark. 9:41)

Ei ole niin pientä palvelusta, ettei siitä saisi taivaassa armopalkkaa, kun se tehdään itse Herraa Jeesusta varten. Taivaallista palkkaa jaettaessa ei siis ole lainkaan kysymys siitä, mitä olet elämässäsi tehnyt, vaan tunsitko Jeesuksen ja elitkö Häntä varten ja annoitko Hänen hallita elämääsi kaikessa siinä, mitä teit. Pieninkin saa iankaikkisen arvon, kun se tehdään iankaikkiselle Kuninkaalle. - Vastaavasti tietysti synnin suuruutta elämässämme ei lopulta määrää, mitä pahaa teemme, vaan se, että teemme sen viime kädessä iankaikkista Herraa vastaan. Vain Golgatan ristin iankaikkisen syvä tuska kykenee poistamaan pienimpienkin syntiemme tuomion. Mutta kiitos Jumalan, Jeesuksen veri riittää siihen!

Opetuslapsen tehtävä

Jaksomme puhuu opetuslapsen tehtävästä ja siitä, miten jo Herran seuraan lähtenyt ei ilman muuta kulje Herran suunnitelmissa eikä ole välttämättä sillä paikalla, missä Herra haluaisi hänen palvelevan itseään.

Heti Jeesuksen Jordanilla saaman kasteen jälkeen Simon Pietari, Andreas, Jaakob ja Johannes olivat liittyneet Jeesuksen seuraan saatuaan kutsun Hänen opetuslapsikseen. Siitä oli kulunut jo runsas vuosi ja Jeesus oli todennäköisesti lähettänyt heidät ajoittain kotiinsa harjoittamaan kalastajan ammattiaan.

Nyt kuitenkin tapahti merkittävä käänne heidän elämässään. He olivat olleet jälleen kerran kotijärvensä rannalla heittämässä verkkojaan aloittaakseen kalastuksen. Jeesus tuli heidän luokseen ja sanoi heille: *"Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia."*(19)

He jättivät verkot ja seurasivat Jeesusta. Jeesus kutsui heidät kokotoimiseen seuraamiseensa ja kokotoimiseen Jumalan valtakunnan työhön. He myös ottivat kutsun vastaan ja jättivät maallisen kutsumuksensa omistautuakseen kokonaan Herran antamalle tehtävälle.

Tästä käännekohdasta kului vain muutamia viikkoja ja he olivat kuitenkin jälleen verkkojensa kimpussa. Syytä heidän paluuseensa kalastamaan ei kerrota, mutta jokainen joka on saanut Herran kutsun tietää, miten jättäytyminen kokonaan Herran sanojen ja kutsun varaan on usein aika mutkikas tapahtumasarja. Perhehuolet, toimeentulohuolet, pelko tehtävistä selviytymisestä ja epäilyt Herran antaman kutsun luonteesta ovat saaneet monen meistä jossain vaiheessa katsomaan taaksepäin noihin vanhoihin turvallisen tuntuisiin kuvioihin. Nehän olivat elämäkuvioita, joissa kuitenkin tiesi, mitä milloinkin piti tehdä ja joissa jotenkuten kuitenkin oli oppinut pärjäämään. Herra on lukemattomien omiensa kohdalla joutunut toistamaan kutsunsa epälukuisia kertoja, ennen kuin Hän on saanut omansa koko sydäimestään seuraamaan viitoittamaansa tietä.

Luukas kuvaa tätä Jeesuksen uudistavaa kutsua kokotoimiseen seuraamiseensa näin:

Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: "Souda vene syvään veteen, ja laskekaa verkkonne apajalle." Simon vastasi: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään, mutta sinun käskystäsi minä lasken verkot." Näin tehtyään he saivat pyydetyksi niin suuren määrän kalaa, että heidän verkkonsa repeilivät. He viittoilivat toisessa veneessä olevia tovereitaan tulemaan apuun. Nämä tulivatkin, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat uppoamaisillaan. Tämän nähdessään Simon Pietari heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: "Mene pois minun luotani, Herra, sillä minä olen syntinen mies." Hämmästys ja pelko heidän saamansa kalansaaliin tähden oli näet vallannut hänet ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, samoin myös Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää. Tästedes sinä saat saaliiksesi ihmisiä." He vetivät veneet maihin, jättivät kaiken ja lähtivät seuraamaan Jeesusta. (Luuk. 5:4-11)

Jos sinä olet saanut kutsun Jeesuksen seuraan ja erityiseen tehtävään hänen valtakunnassaan, mutta olet kääntynyt taaksepäin, niin Herra kutsuu sinua uudelleen siihen asti, että heität pois kaikki esteet, jotka olivat vetäneet sinut noudattamasta ensin saamaasi kutsua. Tehtävän sisältö säilyy samana: ihmisten kalastuksena. Herra haluaa toistuvasti muistuttaa myös siitä, että kysymys ei ole meidän kyvyistämme eikä voimavaroistamme, ei edes armolahjoistamme, vaan siitä, että hän itse on joka hetki kanssamme. Kaiken lisäksi hänen läsnäolonsa tehtävienne suorittamiseksi on sellaista, että hän sanoo: *"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä."* Hänen valtansa voimalla evankeliumin sanan koukku kykenee ottamaan ihmisen sydämeen kiinni ja evankeliumin siima kestää siihen asti, että Jumala itse vetää ihmisen Jeesuksen luo ja pelastuksen osallisuuteen.

Saatuamme kutsun tehtävään mutta epäonnistuttuamme puolinaisuutemme vuoksi, meidän on helppo samaistua Pietariin, jonka parahdus sisälsi ajatuksen:

"Jeesus, hylkää minut. Ei minusta ole sinun seuraajaksesi. Muutama viikko sitten sinä kutsuit minut seuraasi, mutta olen jälleen täällä kalastamassa. Hylkää minut, mene pois luotani. Olen syntinen ihminen. Tein syntiä siinä, että lähdin vastoin kutsuasi kalastamaan. Herra mene pois luotani, ei minusta ole sinun opetuslapseksesi. Sinä katsoit yli vuosi sitten silmiini ja sanoit, että nimeni olisi Pietari, kallio. Ei minussa ole mitään kalliota, olen syntinen, hylkää minut!"

Jeesuksen vastauksessa soi ihmeellinen musiikki myös meille: "Älä pelkää!" Herra antaa anteeksi. Armossaan hän lupaa uuden alun: "Tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä." Epäonnistuminen ei ole hylkäämisen syy, vaan siitä alkaa uusi armo, uusi rohkaisu ja voima. Herra takaa menestyksen työssään, mutta hän odottaa meiltä uskollisuutta, sillä itse hän on uskollinen omiaan kohtaan.

Ihmisiä elävältä kiinni

Alkutekstin käyttämä kreikan verbi tarkoittaa "ihmisten elävältä kiinni ottamista". Jeesus osoitti, että Pietarin elämässä kaikki oli muuttuva uudeksi. Sitä muutosta varten Jeesus oli valmis kärsimään Golgatan ristin tuskan ja voittamaan ylösnousemuksellaan synnin, kuoleman ja Sielunvihollisen vallan. Jeesus oli vuodattava Pyhän Henkensä Pietarin sydämeen, niin että tulisi päivä, jona Pietarin yhden saarnan vaikutuksesta 3000 ihmistä saataisiin elävältä kiinni ja saaliiksi Jumalan valtakuntaan.

Jeesus osoitti Pietarille ja muille kalastajaopetuslapsilleen, että Hän hallitsi suvereenisti myös sen elämänalueen, jolla he olivat ammattilaisia. Samalla Hän osoitti heille, että Hän olisi suvereeni Hallitsija myös sillä alueella, jota he eivät vielä tunteneet - ihmisten kalastuksessa. Jos he olisivat kuuliaisia Hänelle, heidän ei tarvitsisi pelätä myöskään tällä heille vielä tuntemattomalla alueella, sillä Hän tulisi olemaan heidän kanssaan. Lupauksensa mukaisesti Hän itse oli tekävä heistä ihmisten kalastajia. Ei tarvitse pelätä, kun tietää kenen johdossa ja kanssa saa käydä edessä olevaan tuntemattomaan. Sillä Jeesukselle tulevassa ei ole mitään tuntematonta. Suurella kalansaaliilla Jeesus osoitti miehille juuri sen, mitä Hän halusi heidän tekevän, kun Hän käski heidän jättää verkkonsa.

Johtopäätöksiä

Mitä Jeesus opettaa tällä meille? Ennen kaikkea sen, että Kristus kutsuu meidät omaan palvelukseensa. Hän haluaa, että luovutamme Hänen käyttöönsä juuri ne lahjat, jotka meillä on. Ei ole mitään sellaista lahjaa, jota Hän ei voisi ottaa käyttöönsä.

Campbell Morgan kirjoitti:

"En ole koskaan kuullut Kristuksen sanovan minulle: 'Seuraa minua, niin minä teen sinusta ihmisten kalastajan!' Miksikö? Siksi, että en koskaan ollut kalastaja, en ole koskaan ansainnut leipääni kalastuksella ja joidenkin teidän säälivistä tunteistanne huolimatta tunnustan, että en ole koskaan nauttinut kalastamisesta. Mutta nuo miehet olivat kalastajia. Minä taas olin pöydän äärellä opettamassa poikia vuonna 1886. Pidin opetustyöstä ja pidän siitä edelleen. Mutta silloin tuli hetki, jona Mestari kulki ohitseni ja sanoi: 'Seuraa minua, niin minä teen sinusta ihmisten opettajan.' Herra haluaa ottaa käyttöönsä juuri ne lahjat, jotka sinulla on.

Palatkaamme kalastusesimerkkiin. Herra ottaa meidän veneemme ja verkkomme käyttöönsä. Meidän tehtävämme niin yksityisinä ihmisinä kuin seurakuntina tai järjestöinä on luovuttaa Hänen käyttöönsä veneet, syötit, verkot sekä kalastajat. Sen jälkeen kaikki, mitä Hän meiltä odottaa, on se, että me suostumme Hänen hallittavakseen, kutsumme Häntä Mestariksemme. Emme siis luovuta Hänelle pelkästään venettä vaan myös oman itsemme.

Jos Hän saa käyttöönsä meidät ja meidän lahjamme, Hän kykenee saamaan aikaan paljon ja suurta. Tulemme ennemmin tai myöhemmin tilanteeseen, jossa meidän verkkomme alkavat repeillä ja veneemme alkavat pullistella uppoamispiisteeseen asti. Ellei seurakuntiemme ja järjestöjemme työ ole sellaista, että sieltä täältä jokin alkaa repeillä Jeesuksen voiman vaikutuksesta, on syytä pelätä, että Herra Jeesus ei olekaan Mestarina laivassa. Hän murtaa meidän verkkomme.

Jos meidän verkkomme alkavat repeillä Herran siunauksen paineesta, niin silloin on aika kutsua apuun toisia venekuntia. Siltä pohjalta nouseva kirkkojen, seurakuntien ja järjestöjen välinen yhteys ja yhteistyö on arvokasta.

Jeesuksen tehtävä maailmassa

Jeesus kulki kaikkialla Galileassa. Hän opetti synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja, joita kansassa oli. Hänen maineensa levisi koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat - monenlaisten tautien ja kipujen vaivaamat, pahojen henkien riivaamat, kuunvaihetautiset ja halvaantuneet - ja hän paransi heidät. Ja suuret kansanjoukot Galileasta, Dekapoliista, Jerusalemita, Juudeasta ja Jordanin toiselta puolelta seurasivat häntä. (23-25)

Aluksi opetuslapsille riitti olla vain Jeesuksen seurassa. He saivat kuunnella, miten hän julisti evankeliumia, miten Jumalan valtakunta murtautui syntisten elämään anteeksiantamuksena ja uuden elämän voimana, miten Jeesus paransi sairaita, vapautti ihmisiä pahojen henkien vallasta. He saivat katsella, millä rakkaudella ja antaumuksella, nöyryydellä ja lujudella hän kohtasi apua anovat ja häntä vastaan nousseet. He saivat nähdä, miten Jeesus oli ajoittain tavattoman suosittu ja ajoittain äärimmäisen vihattu, usein molempia samaan aikaan. Jeesuksen perässä kulkeminen, hänen tekojensa ja opetustensa kuuleminen opetti heille, miten hekin eräänä päivänä saisivat Jeesuksen voimalla ja valtuuttamina lähteä tekemään aivan samoja asioita kuin Jeesus.

Tietenkin Jeesuksen toiminta ihmiskunnan syntien sovittamiseksi oli sellaista, mitä kukaan muu ei milloinkaan ole tehnyt eikä voi tehdä, mutta juuri Jeesuksen voitto synnistä, kuolemasta ja Saatanan vallasta tuli heidän julistamansa evankeliumin sisällöksi. Tuli sitten päivä, jona Jeesus lähetti tekemään heitä samoja tekoja kuin hänkin. He saivat iloita ihmeellisistä paranemisista ja pimeydestä vapautumisista, jotka tapahtuivat heidän julistuksensa kautta. Heidän elämänsä suureksi päämääräksi muodostui tehdä Jeesuksen tekoja, Pyhän Hengen voimassa, jotta mahdollisimman moni pääsisi sisälle Jumalan valtakuntaan. Mikään ei täällä ajassa olisi heille tärkeämpää kuin rakastaa kärsiviä ja hukkuvia ihmisiä samalla rakkaudella kuin, millä Jeesus heitä rakastaa.

Opetuslapset saivat nähdä myös sen, miten tärkeää Jeesukselle on se, että kaikilla olisi mahdollisuus kuulla evankeliumi. Kysymys ei ollut siitä, että Jeesus olisi halunnut päästä kaikkien ihmisten suosioon, vaan siitä, että ihmiset saisivat pelastua kadotuksesta iankaikkiseen elämään. Siksi meille kuuluu tänään Jeesuksen käsky lähteä liikkeelle ja tavoittaa ne evankeliumilla, jotka eivät itse kykene tulemaan sinne, missä se on tarjolla:

Ylösnoussut Jeesus tuli opetuslastensa luokse ja sanoi heille: *"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista minun opetuslapsiani. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja*

opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailmanajan loppuun saakka." (Matt. 28:18-20)

Herran kutsu Itoo -nuorukaiselle

Eräänä syyskuun iltana vuonna 1920 Herra tarttui elämässään umpikujaan joutuneeseen nuorukaiseen, Ei'ichi Itoon, johtamalla hänet "vahingossa" elämänsä ensimmäiseen kristilliseen kokoukseen. Siinä amerikkalainen lähetysveteraani McAlpin julisti, että Jeesus oli tullut kutsumaan pimeydessä olevia valoon, epätoivoon joutuneita Jumalan elävään yhteyteen. Sinä iltana Herra avasi 15-vuotiaan Ei'ichi Itoon sydämen. Hän sai ottaa Jeesuksen vastaan oman elämänsä Vapahtajaksi ja Herraksi. Lähetysaarnaja rukoili, että nuoren Itoon elämästä tulisi Jumalalle ja ihmisille hyödyllinen. Herra kuuli tämän rukouksen runsaana. Pian yhteiskuntaa ja vanhempiaan kironnut nuori oppi kiittämään ja pyytämään anteeksi. Jumalan sana alkoi vaikuttaa hänen elämässään.

Neljä vuotta myöhemmin Ei'ichi Itoo kohtasi Herran kutsun kokotoimiseen julistustyöhön. Hän kertoo itse siitä näin:

"Eräänä vuoden 1924 lokakuun loppupuolen aamuna pidin aamurukoushetkeä opiskelija-asunnossani. Luin hiljaa Matteuksen evankeliumia 9. luvun jakeesta 35 eteenpäin:

"Jeesus kulki ympäriinsä kaikissa kaupungeissa ja kylissä, opetti heidän synagogissaan, saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja. Nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hylätyt kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Hän sanoi opetuslapsilleen: 'Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.'" (Matt. 9:35-38)

Olin ennenkin lukenut kohdan mutta aina ajatellen, että se ei kuulu minulle, vaan papeiksi tai evankelistoiksi aikoville. Mutta sinä aamuna tämä sana pysäytti minut ja se alkoi puhua seuraavaan tapaan:

"On paljon ihmisiä, joiden tulisi pelastua, mutta vähän niitä, jotka pelastuvat. Se johtuu työmiesten vähyydestä. Kysymys ei ole siitä, että olisi paljon niitä, joiden pelastuminen ei ole edes tarpeenkaan, ja vain vähän niitä, joiden on määrä pelastua. Jumalan tahto on, että jokainen ihmisen pelastuisi uskomalla Jeesuksen evankeliumiin, mutta vain harvat pelastuvat, koska evankeliumin julistajia on liian vähän. Siitä syystä Japanin kirkko ei kasva. Siksi sinun tulee pyytää elon Herraa lähettämään työntekijöitä elonkorjuuseen. Asia koskee sinua. Sinun pitää lähteä työhön. Lähde sinä kertomaan Jeesuksen teoista, jotta mahdollisimman moni voisi pelastua!"

Näin Jumala puhutteli minua ja jouduin todella ahtaalle sinä aamuna.

Viivysin pitkää tämän Jumalan sanan edessä rukoillen huoneessani, mutta en kyennyt heti vastaamaan Herralle: "Tapahtukoon, Jumala, Sinun tahtosi!"

Tiesin, että Japanissa pastorien tulot ovat pienemmät kuin muiden ihmisten. Minun velvollisuuteni perheen vanhimpana poikana oli auttaa taloudellisesti perhettäni erityisesti nyt, kun se oli joutunut köyhyyteen perheyhtymämme konkurssin seurauksena. Siksi minun olisi mahdotonta ryhtyä papiksi. Mutta Jumalan sana ei antanut periksi:

"Näistä olosuhteista huolimatta antaudu evankeliumin julistajaksi!"

Olin aivan hämmennyksissäni. Rukoilin kauan polvillani ja pyysin Jumalaa taivuttamaan sydämeni kuuliaiseksi Hänen tahdollensa. Päätin jäädä koulusta pois ja rukoilla siihen asti, kunnes voisin vilpittömin mielin vastata myönteisesti Herran kutsuun.

Taistelu Jumalan sanan haasteen edessä jatkui pitkään. En kyennyt tekemään ratkaisua. Vihdoin iltapäivällä saatoin suureksi helpotuksekseni rukoilla:

"Herra, johdata minua tahtosi mukaan. Jos tahdot tehdä minusta evankelistan, jättän taloustieteen ja lain opiskelun ja aloitan opiskelut teologisessa tiedekunnassa."

Kun kerroin asiasta seurakuntamme pastorille, hän ilahtui suuresti. Mutta en lähtenyt heti teologiseen tiedekuntaan, sillä ajattelin, että ihmismieli muuttuu helposti. Minun olisi parasta vielä jatkaa vuosi seurakunnassa maallikkoavustajana ja jos mieleni ei muuttuisi, menisin sitten teologiseen tiedekuntaan. Jatkoin koulunkäyntiäni vuoden 1925 ajan palvelen samalla Kakutoon seurakunnassa mitä erilaisimmissa tehtävissä mm. pyhäkoulunopettajana ja nuortenpiirin johtajana, autoin pastoria jumalanpalveluksissa, iltakokouksissa, rukouspiireissä ja katukokouksissa kuin teologisen seminaarin oppilas konsanaan."

Aikanaan Ei'ichi Itoo valmistui pastoriksi. Herra teki hänestä kirjaimellisesti ihmisten kalastajan. Hän Itoo sai lähes yli 90 vuotta kestäneen elämänsä aikana olla perustamassa 17 eri seurakuntaa. Hän vietti 7 vuotta Kiinassa lähetystyössä ja eläkevuosiensa kiersi laajasti eri puolilla maailmaa julistustyössä. Moni suomalainenkin muistaa hänen aina iloisen ja kiitollisen olemuksensa. Eivät vain hänen puheensa vaan myös hänen olemuksensa oli todistusta elävän Herran työstä.

Miten on Sinun laitasi?

Jos sinä olet saanut lähteä jo Herran seuraan, olet saanut Häneltä myös kutsun antaa kaikki lahjasi Hänen käyttöönsä. Mutta onko sinulle ehkä käynyt niin kuin Pietarille ja muille opetuslapsille, että vanhat entiset elämäнкуviot ovat vieneet sinut pois siitä tehtävästä, johon Herra sinut kutsui. Hän tulee jälleen luoksesi ja kutsuu uudelleen seuraansa. Anna elämäsi kokonaan Hänen käyttöönsä. Herra kykenee tekemään sinusta itselleen käyttökelpoisen.

Jos tajuat, että olet vielä Jumalan valtakunnan ulkopuolella, niin Herra kutsuu sinua luokseen. Anna Hänen tulla elämäsi ja puhdistaa syntisi. Hän haluaa antaa sinulle uuden elämän ja myös tehtävän, jossa sinun lahjasi tulevat siihen käyttöön, mihin Jumala ne sinulle on antanut.